

BÀI VĂN TẢ VỀ CÔ GIÁO MÀ EM YÊU QUÝ

1. Dàn ý miêu tả về cô giáo của em

a. Mở bài:

- Giới thiệu về cô giáo.
- Cô là người mẹ thứ hai của em.

b. Thân bài:

- Giới thiệu chung về cô giáo: tên, tuổi...
- Tả ngoại hình của cô:
  - + Cô có dáng thon thả, thướt tha trong chiếc áo dài.
  - + Mái tóc đen, dài xõa ngang vai.
  - + Khuôn mặt đầy đặn, cân đối với chiếc mũi thẳng, đôi môi hồng luôn tươi cười.
  - + Đôi mắt to và đen; nhìn hiền từ, thân thiện.
  - + Nước da trắng trẻo.
  - + Bàn tay nhỏ nhắn có các ngón thon dài.
  - + Bước đi uyển chuyển.
  - + Giọng nói rõ ràng, rành mạch.
- Tính cách của cô:
  - + Hiền dịu.
  - + Nghiêm khắc...

c. Kết bài:

- Nêu cảm nghĩ về cô.
- Cô giáo thật dễ thương, gần gũi.
- Tình cảm dành cho cô giáo.

2. Em hãy tả về cô giáo mà em yêu mến - Số 1

Đã ba năm học em ngồi học dưới mái trường tiểu học này, được học rất nhiều thầy cô giáo nhiệt tình và chu đáo. Song em vẫn nhớ nhất là cô giáo chủ nhiệm lớp một của em. Cô tên là Lan.

Cô Lan năm nay đã bước sang tuổi ba mươi lăm nhưng vẫn còn rất trẻ so với tuổi của cô. Cô là giáo viên đầu tiên chủ nhiệm em những năm học tiểu học. Em vẫn còn nhớ như in hình ảnh cô lần đầu tiên gặp trong buổi lễ khai giảng lớp một.

Cô Lan có dáng vẻ mảnh mai, cao cao và gầy gầy. Mái tóc của cô dài tới nửa lưng, màu đen và óng mượt, buông thả xuống ở sau lưng. Mặt cô thon thon, bầu bầu với nước da trắng mịn màng. Đôi mắt của cô không to tròn nhưng nhìn rất hiền hậu và ấm áp. Em ấn tượng nhất là giọng nói trầm ấm, dịu nhẹ đi liền với nụ cười thật tươi, có thể xoa dịu đi bao nhiêu mệt mỏi ở trong lòng.

Đôi bàn tay cô thon và dài, mỗi lần cô cầm phấn viết lên mục giảng thì cô đưa nhanh thoăn thoắt nhưng nét chữ thanh đậm vẫn rất đậm và đều. Cô nắn nót từng chữ để có thể mang đến con chữ đẹp nhất cho học sinh.

Cô rất ân cần và chu đáo đối với học sinh, không phân biệt bạn nào với bạn nào. Ai cũng được cô đối xử rất tốt với nhau. Đối với những bạn nghịch ngợm thì cô ân cần chỉ bảo nhẹ nhàng và mang đến cảm giác thoải mái. Còn đối với những bạn chăm chỉ thì cô yêu quý hết mực và động viên các em học tập thật tốt.

Hằng ngày cô vẫn đi dạy trên chiếc xe máy màu đen, cô đi cũng rất chậm vì tính cô cẩn thận. Mỗi lần cô cất giọng nói giảng bài, cả lớp đều im phăng phắc để nghe cô giảng. Cô được rất nhiều người yêu quý vì sự hòa đồng, thân thiện cũng như nhiệt tình với học sinh. Giờ đây em không còn được học cô nữa nhưng em vẫn luôn nhớ về những lời cô dạy.

Em hi vọng sẽ được gặp lại cô vào một ngày nào đó gần nhất. Để em có thể hỏi cô rằng: “Cô còn nhớ cô học trò này không cô?”.

3. Bài văn tả về người cô thân yêu của em – Số 2

Em yêu quý cô giáo Hồng, người đã dạy dỗ em năm lớp ba. Cô là một người cô vô cùng nhân hậu và hết lòng vì học sinh thân yêu.

Năm nay cô Hồng đã bốn mươi tuổi nhưng trông cô còn rất trẻ. Dáng cô thon thả, bước đi nhẹ nhàng mềm mại. Mái tóc cô đen nhánh thẳng xõa ngang vai nhìn cô rất xinh đẹp, trẻ trung. Cô có khuôn mặt trái xoan trắng hồng, đôi mắt to, đen láy như luôn cười với chúng em. Ánh mắt của cô luôn tràn đầy sự ấm áp yêu thương và sự tin cậy dành cho chúng em. Những lúc cô cười để lộ ra hàm răng trắng bóng, đều đặn cùng nụ cười hiền hậu, bao dung.

Cô coi chúng tôi như chính những đứa con cưng của mình. Cô tận tình chăm sóc chúng tôi từng li từng tí. Cô cố gắng rèn luyện cho những bạn học kém, động viên, giúp các bạn ấy vươn lên trong học tập. Đối với chúng tôi học đội tuyển, cô luôn dành sự quan tâm đặc biệt. Nhiều bài toán khó cô luôn tìm ra phương pháp giảng ngắn gọn dễ hiểu nhất để chúng tôi tiếp thu tốt và nhớ lâu. Cô đã làm cho chúng tôi say mê học toán, làm văn. Nhờ vậy, trong kỳ thi học sinh giỏi cấp thành phố năm ấy, sáu đứa chúng tôi đi thi thì cả sáu đều đạt giải rất cao: ba giải nhất, ba giải nhì.

Vào những giờ sinh hoạt lớp, cô luôn nhận xét cho từng bạn và nói cho các bạn cách sửa lỗi sai đó. Có hôm cô nhận xét rất tốt về lớp em và em rất nhớ câu: “Tuần qua, các con đã rất cố gắng để nhận cờ Đội. Cô rất vui vì không những các con được nhận cờ tốt mà còn nhận cờ xuất sắc. Cô mong tuần nào các con cũng như vậy”. Và khi đó, lớp em vỗ tay rào rào.

Giờ đây khi đã lên lớp năm, mỗi khi có việc cần đi qua lớp cô, cô lại gọi em lại hỏi han. Khi đó, em lại nhớ những giây phút khi còn học lớp một, được cô yêu thương dạy dỗ. Trong em vang lên lời bài hát: “Mẹ của em ở trường là cô giáo mến thương...”.

Em còn nhớ rất rõ lần ấy, em bị ốm và nghỉ học một tuần, khi đến lớp em rất lo lắng vì không theo kịp các bạn. Nhưng ánh mắt và sự tận tình của cô đã giúp em bình tĩnh trở lại. Cuối buổi học cô đã gọi em ở lại để giảng lại bài cho em nghe, cô nhắc bạn bên cạnh cho em mượn vở để em chép lại bài và căn dặn chỗ nào chưa hiểu cứ hỏi để cô giảng lại bài. Em rất vui và xúc động trước thái độ của cô, sau lần đó em đã học tập chăm chỉ hơn nhiều và cuối năm học đó em đã trở thành học sinh xuất sắc của lớp.

Bây giờ cô giáo chủ nhiệm của em đã là một cô giáo khác, nhưng hình ảnh về cô giáo chủ nhiệm năm lớp ba làm em không bao giờ quên. Suốt cuộc đời này em sẽ luôn lưu giữ hình

ảnh cô trong tim mình và cố gắng học tập thật tốt để xứng đáng với những gì mà cô đã dành cho chúng em.

www.eLib.vn